SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 80. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, APRIL 29, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 29-го КВІТНЯ 1995 р. Ч. 80. РІК CII.

КЕРІВНИКИ КРИМСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ ПРОТЕСТУЮТЬ

Київ(УНІАР).— Тут 19-го квітня серед народних депутатів України поширено заяви Президії Верховної Ради Автономної Республіки Крим та Президії Центрального комітету Комуністичної партії Криму із засудом дій групи кримських парляментаристів на чолі з Рефатом Чубаровим. Керівники кримського парляменту пишуть, що згадана група видає свою точку зору за "думку більшости депутатів Криму, що є грубою фальсифікацією". Чубарова і його прихильників звинувачують у намаганні "зліквідувати Республіку Крим та її законнообраний орган представницької влади", що, на думку авторів, є грубим порушенням законодавства Криму й України. Як сказано в заяві, "депутати, які складають меншість кримського парляменту й обрані, переважно, за національними квотами, грубо порушують волевиявлення більшости виборців Криму і прагнуть підмінити собою ввесь кримський парлямент". У зв'язку з цим Президія Верховної Ради Криму звертається до Верховної Ради України із закликом не використовувати політичну провокацію для загострення ситуації у Криму.

Керівництво кримської Компартії підтримує Президію Верховної Ради Криму, розцінюючи дії Чубарова і його прихильників як "політичний авантюризм і зраду волі виборців". Вони закликають депутатів України виявити державну мудрість і розважність у прийнятті рішень і "не йти на поводу в безвідповідальних політичних авантюристів". "Долю свого вищого представницького органу влади має право вирішувати тільки народ Криму",— сказано в заяві.

На пленарному засіданні Верховної Ради Криму 26-го квітня депутати ухвалили звернення до Севастопільської Міської Ради, у якому сказано: "У зв'язку з наданням Севастополю статусу адміністративно-територіяльної одиниці загальнодержавного підпорядкування і спрямованістю цього рішення на недопущення проведення у Севастополі загальнокримських виборів і референдуму, просимо вас підтримати рішення Верховної Ради Криму і провести 25-го червня 1995 року в Севастополі референдум".

УАСТ „Леви" і СК СУМ „Крила" з Чикаґо зголосили свою участь в Джемборі

Філядельфія (М. Б-й). — Українсько-Американське Спортове Товариство „Леви" і СК СУМ „Крила" з Чикаґо зголосили своїх змагунів до участи в Передолімпійському Спортовому Джемборі, що відбудеться в суботу, неділю і понеділок, в днях від 27-го до 29-го травня ц. р. у Філядельфії.

УАСТ „Леви" змагатиметься в таких родах спорту: футбол і відбиванка (чоловіча і жіноча дружини).

СК СУМ „Крила" змагатиметься у футболі.

ЗАКЛЮЧНИЙ КОНЦЕРТ СЕЗОНУ СЕРІЇ УІА

Ню Йорк.—Тут у четвер, 4-го травня, відбудеться заключний концерт сезону серії „Музика в Інституті", спонзорований Українським Інститутом Америки, 2 схід 79-та вул. У концерті братимуть участь світової слави скрипалі Г. Кремер і Т. Ґрінденко. У програмі—твори сучасних композиторів В. Сусліна, А. Шніттке, В. Мартинова та С. Прокоф'єва. Концерт відбудеться в приміщенні УІА, початок о год. 8-ій вечора. Ціна квитків—20 дол.

Л. КУЧМА ЗДІЙСНЮЄ ДІЛОВІ ВІЗИТИ

Київ(УНІАР).— У вівторок, 25-го квітня, українська делеґація на чолі з Президентом Леонідом Кучмою виїхала до Чехії на дводенну візиту.

Під час зустрічей у Празі з президентом Чеської Республіки Вацлавом Гавелом обговорено питання про поглиблення торговельно-економічного, науково-технічного співробітництва з Чехією та іншими країнами Центральної та Східної Европи, що є дуже важливим для стабілізації національної економіки та інтеґрації України до европейського та світового економічного простору.

Л.Кучма зустрівся також з головою чеського уряду Вацлавом Клавсом, заступником голови чеського парляменту Павлом Толнером, які поділилися своїм досвідом економічних реформ і запевнили, що Чехія цілком підтримує Україну в питанні прийняття її до Ради Европи та Центральноевропейської ініціятиви. Про це заявив і міністер закордонних справ Чехії Йозеф Зеленець під час зустрічі з міністром закордонних справ України Геннадієм Удовенком. Зустріч закінчилася підписанням повномаштабного міжздержавного договору про дружбу і співпрацю, який охоплює комплекс економічних, політичних, наукових і культурних зв'язків між двома державами. Чехія дуже зацікавлена у постачанні Туркменського ґазу через територію України.

У найближчих плянах Президента Кучми є візита до Швайцарії. На запрошення президента Італії Л. Кучма 2—4-го травня відбуде до Риму. Наприкінці травня передбачається візита Президента України до Латвії. Чекають на нього і в Харкові, де 5-го травня пляночться відкриття 3-ої лінії метрополітену, а після паради в Києві у День Перемоги 9-го травня Л.Кучма планує відразу ж вилетіти до Москви, щоб взяти участь у відзначенні 50-річчя перемоги в Другій світовій війні, покласти до Пам'ятника Слави вінок від України та зустрітися з президентом Росії Борисом Єльцином. З цього приводу лідери низки політичних партій України звернулися до Президента із закликом відмовитися від поїздки в Росію з огляду на кровопролитну війну в Чечні та втручання російського парляменту і Президента Єльцина у внутрішні справи України. Звернення підписали: голова НРУ Вячеслав Чорновіл, голова УРП Михайло Горинь, голова ДПУ Володимир Яворівський, голова ХДПУ Віталій Журавський. Вони вважають, що 9-го травня Президент має бути зі своїм народом, з ветеранами війни, з людьми, які боролися за свободу і незалежність України.

У вівторок, 25-го квітня, Президент України мав телефонічну розмову з президентом Казахстану Нурсултаном Назарбаєвим і висловив свою думку щодо наступного референдуму з приводу продовження уповноважень президента Казахстану до 1-го грудня 2,000 року. Л. Кучма зазначив, що пряме звернення до народу у незвичайній казахстанській ситуації— єдиний вірний крок і побажав Назарбаєву успіхів у плебісциті 29-го квітня.

У розмові з журналістами 24-го квітня Президент Кучма зазначив, що останнім часом відносини з Росією значно погіршилися і "яблуком розбрату" є Чорноморська флота, вірніше, проблема місця базування флоти. Тож треба шукати шляхів до вирішення цього питання. Існують певні проблеми і у відносинах з Европою. "Сталося так, що Україну більше розуміють у ЗСА та Канаді, ніж на европейському континенті", — зауважив Л. Кучма, покладаючи певні надії на приїзд в Україну президента ЗСА Билла Клінтона.

Туреччина бойкотує Голляндію

Анкара, Туреччина. — Турецький уряд прийняв рішення загальмувати військове співробітництво з Голляндією, зокрема припинити закупи в цій европейській країні зброї і заборонити участь голляндських фірм у турецьких проєктах військового призначення.

Офіційний представник турецького міністерства закордонних справ Фергат Отаман пояснив, що цей крок є відповіддю його країни на створення в Гаазі „при потуранні місцевої влади" курдського парляменту у вигнанні. „Ми декілька разів остерігали Голляндію, щоб унеможливити проведення з'їзду курдів, однак голляндська влада іґнорувала нашу вимогу",— підкреслив Ф. Отаман.

Прийняті Анкарою заходи означають початок „правної війни" проти Голляндії. Цю війну проголосив 18-го квітня міністер закордонних справ Туреччини Ердал Іненю. Спостерігачі годяться в тому, що треба очікувати значного погіршення двосторонніх взаємин на офіційному рівні.Можливо навіть, що ці взаємини взагалі будуть зірвані.

Міжнародний трибунал судить серба

Ґаага, Голляндія. — В цьому голляндському місті відбулося перше переслухування Міжнародного кримінального трибуналу у справі боснійського серба Душка Тадіча, звинуваченого у воєнних злочинах і злочинах проти людяности на території Боснії і Герцеговини. Цими днями його заарештовано у Мюнхені і передано голляндським правоохоронним органам.

Заля, де проходило засідання трибуналу, була відгороджена від публіки броньованим склом, і навіть журналістів при вході пильно перевіряли.

На запитання голови Міжнародного трибуналу Ґабріелі Керк МекДоналд, чи визнає себе Д. Тадіч винним у здійсненні на території концентраційного табору боснійських сербів вбивств, зґвалтувань, жорстоких тортур над в'язнями несербського походження, він сказав, що не вважає себе винним ні в чому.

День наступного переслухування ще не визначено.

Д-Р Г. САВИЧЕНКО В УВАН

Ню Йорк.—Українська Вільна Академія Наук у ЗСА влаштовує доповідь на тему „Соняшна машина" Винниченка—антиутопія XX століття", яку виголосить науковий співробітник Інституту літератури при Національній Академії Наук України, д-р Галина Савиченко. Доповідь буде виголошена у неділю, 7-го травня, в будинку академії, 206 захід 100-та вул. в Ню Йорку. Початок о год. 2-ій по полудні. Телефон для інформацій (212) 222-1866.

Б. Клінтон і Б. Єльцин шукають спільних підстав для зустрічі

Вашінгтон. — У четвер, 27-го квітня, президент Билл Клінтон відбув 30 хвилинну телефонічну розмову з президентом Росії Борисом Єльцином, упродовж якої обидва співрозмовники намагалися найти спільну підставу для розмов на їхній вершинній зустрічі в Москві у травні. Одначе, згідно з твердженнями урядових осіб, через існуючі напружені відносини між Вашінгтоном і Москвою нічого конкретне не вирішено. Перед телефонічною розмовою Президент ЗСА мав коротку, бо всього 10 хвилинну, зустріч з Андреєм Козирєвим, міністром закордонних справ Росії, який впродовж кількох годин перебував в Капітолю, де намагався зустрітися з важливими конгресменами та переконував їх, щоб не карали Росії за договір з Іраном і війну в Чечні.

Хоча Уряд президента Б. Клінтона підтримує Б.Єльцина як обраного народом, взаємовідносини обох країн дійшли до такої точки, що крім підозрінь нічого більше немає. А головною причиною чому президент Б. Клінтон їде до Москви на святкування 50-річчя перемоги над фашизмом є те, що російські урядові чиновники дали до зрозуміння, що відмова була б великою образою для Росії.

Одначе ніхто не має будь-яких надій на те, що Б. Єльцин поступиться зі своїх позицій стосовно Чечні, Ірану, Боснії чи НАТО, навіть під час особистої зустрічі з Б.Клінтоном. Однак, щоб ця вимушена зустріч не виглядала зовсім неуспішною, будуть говорити про спірні питання европейської безпеки та інші подібні справи.

Росія відкидає зменшення збройних сил

Москва. — Речник міністерства оборони Росії в середу, 26-го квітня, підтвердив, що військо тепер затруднене у ліквідації чеченського конфлікту, мабуть таки на постійно залишиться в цьому реґіоні, не зважаючи на те, що це буде переступленням одної з головних точок договору про збройне обмеження.

Військові частини, що тепер знаходяться в Чечні, будуть посилені та призначені до нової армії з головною квартирою у Владикавказі, столиці Північної Осетії, котра знаходиться всього 40 кілометрів від Грозного, зруйнованої столиці Чечні.

Формування нової армії на Кавказі буде переступленням Европейської угоди про військові сили, котру підписали в 1990 році всі члени НАТО та колишні країни-члени Варшавського пакту. Там підкреслено значне зменшення військових загонів упродовж наступних 40 місяців, а Росія має право на 165 танків та 12 інших панцирних засобів пересування на Кавказі. Росія постійно домагається поновного перегляду тієї угоди зазначуючи, що цього вимагає запевнення безпеки Росії та її цілісности.

У Відні речниця ЗСА Елізабет Прайор сказала, що ЗСА ставляться дуже серйозно до притримування підписаних угод і до цього ж закликають Росію.

УЖГОРОД.— Тут митники затримали автофурґон "Мерседес-Бенц", власник якого — громадянин Швеції. У митній декларації значилося, що він везе дерев'яні меблі, насправді ж вантаж виявився складеним із 2,000 блоків цигарок. Та за цим багажем крилася інша несподіванка: митники виявили 36 осіб, курдів за національністю, в тому числі 13 дітей.

„Наше завдання — іти і запалювати вогонь любови..."

О. Я. Свищук і о. П. Семич в редакції „Свободи".

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Таке завдання Чину Згромадження св. Андрея вияснює нам о. прелат Ярослав Свищук, що в товаристві о. Петра Семича відвідує нашу редакцію в часі своїх коротких відвідин ЗСА.

Отець Я. Свищук, як знаємо, перебував довший час на пастирській службі в Арґентині, а від 1993 року повернувся на свою батьківщину, до Яремча, коломийської дієцезії, щоб там „запалювати вогонь любови, як противенство до атеїзму і ненависти, яка панує все ще у нашій батьківщині, як і у цілому світі".

— Бачите, — каже о. Я. Свищук, — любов до брата-українця — то наш святий обов'язок, якого не можна обмежити, ані відділити від християнської любови. І це ми, члени Чину Згромадження св. Андрея, виконуємо на ділі. Ми хочемо в Україні передусім виховувати духовних пасторів та іти на Схід.

— А що стало Вашим безпосереднім завданням тепер в Яремчі, отче?

— Ми вже завершили в Яремчі будову місійного згромадження ім. Андрея Шептицького, закладено фундамент на будівлю приміщення для дітей — жертв Чорнобильської аварії, якого я фундатором. Плянуємо приміщення на 40 дітей, що зможуть приїздити на лікування. А крім того, я навчаю у католицькій семінарії в Івано-Франківському, де зараз маємо 1600 питомців, і організую семінарію в Коломиї, де вже є 120 згромаджень. Видаю також в Івано-Франківському квартальник „Обнова".

— Одним словом, у Вас, отче, повні руки роботи. Чи маєте до цього добрі умовини і прихильність урядових чинників та людей?

— Знаєте, українці тепер убогі матеріяльно, але не духово. Є незвичайно багато покликання до духового стану і помочі людей поширяти нашу духовну працю. Ось родина Оленчук з Яремча подарувала землю під будову приміщення для дітей, а міська Рада в Яремчі виасигнувала аж чотири акри землі під будову дому для місійного згромадження. Відкрилися місійні Інститути Згромадження св. Андрея не лише у Яремчі, але й у Коломиї, Надвірній, Дорі і всюди стараємося давати потребуючим людям, матеріяльну поміч поруч із духовною. Маємо зв'язки із організацією „Карітас" в Німеччині, а тепер через архідієцезію у Філядельфії католицький епископат в ЗСА призначив два міл. дол для відродження католицької церкви в Україні у різних формах. А міська Рада Яремча не лише дала землю під будову нашого Згромадження, але й віддала до ужитку місце на Музей ім. Андрея Шептицького.

— То ще і це під Вашою опікою, отче?

Тут втручається у нашу розмову о. П. Семич і вияснює, що цей музей постав у Яремчі завдяки о. Я. Свищукові, що перевіз туди цілісто експонати з музею, що був 90 миль віддалений від Чикаґо. В збірці знаходяться такі скарби мистецтва, як картини Святослава Гординського, Петра Андрусева, Петра Меґика, Миколи Бідняка

(Закінчення на стор. 4)

КИЇВ.— Пресовий центр Державного митного комітету повідомив: на Бориспільській митниці у громадянина Туреччини вилучено 460,000 дол., які він намагався ввезти в Україну нелегально. Із 500,000 дол, які він віз для своїх українських партнерів, у декларації були записані лише 40,000 дол.; На Валул-Сиретській митниці затримано громадянина України Слабосильного, який за підробленою декларацією вивозив за кордон 4,300 дол.; на Симферопільському летовищі у громадянки України Телєгіної вилучено 13,600 дол, які вона намагалася вивезти до Стамбулу; мешканець Волині Батюк намагався вивезти до Польщі 14,000 дол.; на куп'янській митниці у салоні та багажнику авта українського громадянина Шрама виявлено 39 пневматичних гвинтівок російського виробництва, які він віз до Харкова без належних документів.

КИЇВ.— Концепцію будівництва Збройних Сил України розглянено на черговій пресовій конференції в Міністерстві Оборони України. Начальник Управління будівництва та розвитку Збройних Сил генерал-майор Дмитро Уманець сказав, що від 1991 року чисельність українських військ зменшилась на 250,000 осіб. До кінця 1995 року Збройні Сили України матимуть близько 450,000 військовослужбовців. Вони будуть малочисельними але мобільними і добре вивінуваними сучасним озброєнням, зазначив Д. Уманець.

У СВІТІ

ВИСТУПАЮЧИ на річних зборах німецького Товариства оборонної промисловости, міністер оборони Німеччини Фолькер Рюе підкреслив, що НАТО ні в якому разі не погодиться з російським вето на збільшення числа членів Північноатлантичного оборонного союзу. На думку Ф. Рюе, розвиток НАТО не залежатиме від наставлення Росії. „Мова йде про вільний волевияв вільних народів. Будь-яка держава має право вибирати, до якого союзу вона належить",— сказав німецький міністер оборони.

ЯПОНСЬКА ПОЛІЦІЯ заарештувала 30-річного Масамі Цучія, який у секті „Аум Шінрікіо" очолював „хемічну групу" і особисто відповідав за ділянку виготовлення смертоносного ґазу саріну. З ним заарештовано Сейічі Ендо — „міністра охорони здоров'я" секти. Слідчі вже мають досить підстав для остаточного висновку, що „Аум Шінрікіо" займалася не релігією, не духовним самовдосконаленням, а виробництвом отрүйних ґазів і вибухівки, купувала і сама виготовляла зброю, викрадала людей і насильно втримувала у секті молодь, застосовуючи щодо неї сильнодіючі психотропні медикаменти. Заарештований раніше провідник „бойової групи" секти Сіґоїде Гаякава відповідав за зв'язки з Росією і від 1992 року 21 раз відвідав Москву. Японський тижневик „Сюкан Посто" підкреслює, що С. Гаякава кожного разу їздив у Росію як гість російського міністерства економіки, а запрошення йому надсилали в імені російського уряду.

БАСКСЬКА сепаратистська організація ЕТА пообіцяла припинити терор і вбивства, якщо уряд Еспанії дозволить провести референдум з приводу бажання цієї етнічної меншини заснувати власну незалежну державу.Починаючи від 1968 року, бойовики ЕТА вбили в Еспанії 740 осіб. Терористичні акції ЕТА припинила на короткий час тільки у 1989 році, коли її лідери вели в Альжирі переговори з представниками еспанського уряду. Ті переговори не мали успіху. Головною перешкодою на шляху басків до мети є конституція Еспанії, яка проголошує єдність і неподільність держави.

ТУРЕЦЬКА ПОЛІЦІЯ заарештувала у Стамбулі 20 членів однієї з лівацьких груп. Їх подозрівають у спробі організувати атентат на прем'єр-міністра країни Тансу Чіллер. Поліційна формація, спеціяльно вишколена для боротьби з тероризмом, знайшла під час обшуку в активістів-ліваків докладний плян районів довкола стамбульської резиденції турецького прем'єра на березі протоки Босфор.

ЧЛЕНИ ІСЛЯМСЬКОЇ терористичної організації Гамас оприлюднили заяву, в якій запевняють, що ізраїльтяни „заплатять найвищу ціну" за смерть Абделя Самада Ґарісата, одного з лідерів мусулманських фундаменталістів. Гамас стверджує, що А. С. Ґарісат помер у вислідi знущань над ним під час допитів в ізраїльській службі безпеки. Лікарі з єрусалимського шпиталю Гадаса зробили висновок, що причиною смерти був крововилив у мозок. Міністерство юстиції Ізраїля пообіцяло перевірити всі обставини цієї справи.

СТВОРЕННЯ президентом Борисом Єльцином двох проурядових виборчих політичних бльоків напередодні нових парляментарних виборів у Росії голова російської Лоберально-демократичної партії Владімір Жириновський назвав „безнадійною справою, яка закінчиться такою самою поразкою, як і діяльність проурядової Партії російської єдности і згоди перед виборами в 1993 році". В. Жириновський передбачає, що відразу після 10-го травня, дня святкування 50-річчя перемоги над Німеччиною, в Росії почнеться жорстока політична боротьба.

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 26-ГО КВІТНЯ, Верховний суд ЗСА завдав важкого удару Федеральному урядові та його правам користуватися місцевими законами. Голосами 5 до 4 вирішено, що Конгрес переступив свої конституційні права п'ять років тому, коли схвалив, що особи притримані з пальною зброєю на віддалі 1,000 стіп від школи можуть бути суджені за порушення федерального закону. Для багатьох це рішення Верховного суду в дійсності сьогодення виглядає дещо дивним, тим більше, що останній раз коли Верховний суд зробив подібне рішення в некорисить Федерального уряду було в 1936 році.

ЩОБ ЗАПОБІГТИ ЗРОСТОВІ тероризму в країні, президент Билл Клінтон запропонував нові заходи, включно зі затрудненням 1,000 нових федеральних агентів. Крім того Президент пропонує улегшити існуючі закони про заборону участи війська в розслідуванні злочинів, пов'язаних з хемічною, біологічною або ядерною зброєю. Уряд вже почав працювати над деякими точками пропозицій Б. Клінтона — створення нового внутрішнього антитерористичного центру, очолюваного ФБІ. Департамент юстиції одначе відклав на дальший плян пропозицію про знесення існуючого 20-річного закону, котрий забороняє ФБІ слідкувати за запідозрілими угрупуваннями в ЗСА без конкретних доказів кримінальних дій чи змов.

ЗІЗНАЮЧИ ПЕРЕД СЕНАТСЬКОЮ комісією для справ розвідки, новоіменований кандидат на становище директора Сі-Ай-Ей, 56-річний Джан Дойч, який досі займав посаду заступника секретаря Департаменту оборони, заявив, що доконче потрібно змінити керівний провід агенції, щоб бодай частинно відвоювати престиж і довір'я. Він без будь-яких церемоній виклав перед згаданою комісією свої пляни і підкреслив, що тільки цілковита зміна керівників оперативного директорату та заміщення їх молодшими, не зв'язаними з холодною війною агентами зможе спрямувати Сі-Ай-Ей на так потрібний новий шлях розвідчої дії в світі.

БЕРУЧИ ПІД УВАГУ РОЗБІЖНІСТЬ думок республіканців щодо податків і витрат державного бюджету, голова Сенатської комісії для справ бюджету сенатор Піт Доменічі, республіканець з Ню Мексіко, вирішив відкласти першу сесію комісії, присвячену цій справі. Діло в тому, що деякі члени комісії включно з головою не хочуть говорити про зменшення податків, аж до часу як упевняться, що Конґрес схвалить пропонований бюджет. Натомість сенатор Фил Ґремм, республіканець з Тексасу та кандидат у президентських виборах 1996 року, цьому заперечує. Крім того сенатори демократи, що є членами комісії, напевно не забули того, що 1993 року республіканці голосували проти ними пропонованого бюджету й напевно старатимуться віддячитись тимже. Отже, щоб [illegible] переніс сесію на [illegible].

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Простягнім руку потопаючому

Чи уявляєте собі, дорогі читачі, таку картину: людина потопає у глибокій воді, а довкруги на березі стоять десятки людей і ніхто не ворухнеться і не простягне загибаючому руку чи хоча б соломинку, а спокійно приглядається до останніх розпачливих борсань.

Здається, кожний признає, що це неможливе і не існує в житті таке, щоб стільки людей разом і так одностайно були без серця і без почуття милосердя та співчуття. Однак подібні випадки трапляються не у страшній казці, а таки в нашій дійсності, може не так дослівно, і то в громадському чи політичному житті, а часом у стосунку людей до людини.

І це відношення стає щораз частіше нормою, бо якось стаємо такі байдужі на всі дивні прояви у нашому житті, такі „знуджені", що не хочемо навіть спробувати зробити найменше зусилля, щоб рятувати „потопаючого". Мовляв, моя хата скраю... Говорити, критикувати, дискутувати ми добре вміємо, але виступити безпосередньо, не соромитися і не боятися простягнути руку порятунку в одній чи другій критичній ситуації, ми вже не хочемо, бо навіщо себе наражати на неприємності, як можна прожити тихо, смирно, без загроження і оминути, просто не зауважити, того „потопаючого".

Ми вже не раз писали на тему завмирання нашого громадського життя тут, на тему завмирання культурного українського життя взагалі і тут, і там і на тему повного браку протидії чи спільної дружньої реакції на ті чи інші прояви, що нас повинні непокоїти.

Багато причин складається на такий стан і ці причини оправдані та можна їх брати до уваги, але коли кінцевий вислід є сумний, а часом і трагічний, тоді стає моторошно, що ми всі спільно могли, але не зуміли врятувати того „потопаючого". Зауважмо, що тих, які не вміють плавати, або яких підступний вир втягає на дно, тепер щораз більше, а з тим росте міра відповідальности за невдах-плавців.

Ось саме тепер стоїть небезпека, що черговим потопаючим може бути наш щоденник, якого може потягнути на дно хвиля фінансових труднощів і підвищення поштових оплат.

Не є таємницею, що найближчі річні наради Головного Уряду УНС будуть цю справу розглядати. Про це говорять вже загально в громаді. Розуміється, у читачів нашого щоденника такий перебіг подій викликує здивування і страх. Як же так? Здавалося, що майбутнє „Свободи" забезпечене 33-ою Конвенцією у 1994 році, а тут нова загроза? І це для першого з-перед і останнього по ста роках щоденника, що ще існує у світі під сьогоднішню пору? Того, що мужньо вистояв 72 роки різного роду комуністичного натиску, щоб довести до його знищення? І це саме в рік після радісного і гучного святкування 100-річчя? Видається парадоксом, що газета, яка могла так довго втриматися завдяки зацікавленню бідної заробіткової і далеко не високоосвіченої української еміграції, була її порадником і рятівником у чужому морі — тепер, коли ця українська громада в ЗСА стоїть куди вище під кожним оглядом — вже її не стати на власний щоденник. Невже нікому не треба вже розради чи порятунку в потребі? Що сказали б на це наші піонери громади на чолі з о. Грушкою і наші піонери УНСоюзу, що склали свої скромні доляри, щоб мати свою щоденну газету? Та ж так недавно ми пригадували, відзначаючи наше 100-річчя, що спершу було слово, а відтак створилася організація УНС. А тепер саме ця організація потягне на дно столітню стареньку, єдину щоденну газету українською мовою? Невже це так непотрібне, щоб хтось мовив до нас по-українськи щоденно? Ми всі свідомі того, що молоде, народжене тут покоління, радше читає англійською мовою, але для старшого, а тепер також для нової щораз численнішої хвилі поселенців з України, щоденник „Свобода" — це наразі єдине джерело інформації і засіб спілкування, на який чекається кожного дня, дарма що він деколи доходить з вини пошти пиняво і з запізненням.

Хто, однак, подасть „Свободі" тепер руку, щоб не потонула? Чи ті нечисленні, які будуть невдовзі вирішувати дальшу її долю, беруть на своє сумління присуд, що спричинить її смерть? Чи будуть з берега приглядатися з повною байдужістю, як тоне сто років труду, оплаченого кривавим потом наших попередників, що виплекали ту „Свободу" з Надії, Віри і Любови? Хто перший опустить великий палець вниз, аби здобути славу Герострата? Хто перший???

Роман Сербин

ТОРЖЕСТВО РОСІЙСЬКОГО ІМПЕРІЯЛІЗМУ?

Прибалтійські держави відмовились від участи в московських святкуваннях „50-річчя Великої Перемоги". Почуття власної гідности не дозволило балтійським урядам прийняти запрошення Москви. Президенти цих країн пригадали світові, що кінець Другої світової війни не приніс їхнім державам суверенности, яку їм відібрав договір Сталіна з Гітлером. „Визвольна" Червона армія принесла балтійським народам півсторіччя неволі в пекельних обіймах нової „вітчизни" — тоталітарної тюрми народів, масові депортації в глибину Російської імперії, переселення в Прибалтику сотень тисяч чужомовних людей для русифікації корінного населення, нищення національних еліт та урядових кадрів, русифікацію мови й культури і т.д. Участь в московських святах була б знущанням над пам'яттю жертв довголітньої неволі.

Нічого кращого не принесла капітуляція гітлерівської Німеччини й українському народові. З „визволенням" українських земель Червоною армією почалася масова депортація українського населення. Всесоюзна „вітчизна" мстилася Україні за „зраду" комуноросійської імперії. Пригадаймо слова Хрущова про те, що Сталін радо був би депортував всіх українців, якби їх не було так багато... Замало їх, либонь, знищили голодомори 20-их і 30-их років... Українських воїнів Червоної армії, які попали в німецький полон, „визволитель" засилав в ҐУЛаг, а разом з ними й тисячі молодих людей, вивезених німцями на роботу. Західню України нова „вітчизна" скоро „визволила" від Української Католицької Церкву й принесла їй всі „блага" насильницької політики русифікації. Всю Україну ізольовано від Заходу і втягнено в російську Евразію. Єдину позитивну річ, яку принесла українському народові капітуляція фашистської Німеччини в травні 1945 р., — це звільнення українських вояків Червоної армії від дальшої небезпеки загинути в чужій війні. Самій Україні вона принесла не волю, а ще 45 років комуністичного тоталітаризму.

На відміну від війни західніх потуг проти держав осі (де справді йшлося про визволення Західньої Европи від чужого тоталітарного режиму), війна проти нацистської Німеччини з боку комуністичної Росії мала головну ціль збереження й розширення совєтської тоталітарної імперії. Те, що в Червоній армії вірно служили мільйони українських старшин і вояків, які могли навіть вірити, що вони захищають свої родини й свою українську батьківщину, не міняє трагічного факту, що Червона армія не визволила (бо не могла визволити) Україну, а принесла їй нову неволю. Боротьба Червоної армії за повне поневолення України не закінчилась у травні 1945 р., бо в рядах Української Повстанської Армії український народ боровся ще довгі роки. Трагедією для українського народу було те, що ця довголітня боротьба не увінчалася перемогою УПА, єдиної військової сили, яка не служила ні гітлерівській Німеччині, ні сталінській Росії, а захищала український народ від усіх поневолювачів.

Підсумовуючи, можна зробити такі висновки: 1) для українського народу Друга світова війна не закінчилася в травні 1945 р., 2) вона принесла перемогу комуноросійській імперії, але для українського народу закінчилася великою поразкою, 3) капітуляція Німеччини зміцнила сталінський режим і дала йому вигляд респектабельности в західньому світі. Тому правдивих причин для гучних святкувань з цього приводу Україна сьогодні не має. Це знає добре Президент Кучма; відомі вони й червоно-рожевій більшості українського парляменту. Але ні колишній Президент Кравчук, ні теперішній Кучма, ні українські

(Закінчення на стор. 3)

Олександер Серафин

„ЕКОНОМІСТ" АНАЛІЗУЄ ЕКОНОМІКУ РОСІЇ

Арґументи, які колись наводили щодо Росії, а тепер України, економісти й інші експерти Східньої Европи, мовляв, люди інші, їм бракує антрепренерського хисту, ворожо наставлені до майна, не бажають тяжко працювати і що „гомо совєтікус" не думає економічними категоріями, заперечує теперішня дійсність в Російській Федерації і, маємо надію, з часом в Україні. Далі ця стаття наведе інші паралелі між ситуацією в Росії і Україні.

Перший раз в історії Російської Федерації ринок є більш потужним, ніж держава. Основні інституції ринкової економіки постали з подиву гідною швидкістю. В Росії тепер існує майже 2,500 комерційних банків, 600 інвестиційних фондів і 40 мільйонів акціонерів. 15,779 підприємств середнього і великого розмірів стали приватними. Вони в 1994 році створили 62 відс. валового національного продукту. За даними Звіту про людський розвиток, він становить 6,220 дол. в розрахунку на душу населення, що є більше, ніж в Арґентині чи Бразилії і тричі китайського. Інші економічні показники Росії є також набагато кращі, ніж багатьох країн. Вона має величезні природні багатства: нафту, газ, дорогоцінні метали і діяманти. Це дає їй всі можливості до дальшого розвитку.

З кінцем червня 1994 року 86 відс. промислового зайняття було в приватному секторі. Найбільшою проблемою російської індустрії (і це також стосується України) був і є брак компетентного менеджменту. В минулому завданням головних директорів підприємств, призначених Москвою, було виконати плян і ділитися всякими „добрами", які вони набували. Ці директори не є спроможні і зацікавлені в переорганізації підприємств і в приготуванні їх до приватизації. Їхнє наставлення не вело і не веде до реформ. Масова приватизація здійснює мету і запобігає дальшому розкраданню майна. Вона дала початок фінансовому ринку, торгівлі акціями.

Маючи початки корпораційного устрою і фінансового ринку, Росія може тепер сподіватися на чужі безпосередні інвестиції. Масові чужі капіталовкладення можуть, однак, спричинити політичний спротив проти приватизації. Постає питання, чи багато нових акціонерів стане дійсно ефективними власниками приватних підприємств, тобто, здатними ними управляти і вкладати потрібний капітал, щоб вивести їх з застою. Якщо нові власники розуміють справу, то їхні головні директори не обов'язково мають кмітливість, а багато з них навіть не підтримує нові підходи, і великий відсоток їм протиставиться.

Дехто вважає, що у перебудові підприємств придбання капіталу не є найголовнішою справою. Найбільш ефективним вкладом є зміна менеджменту. Важливим є також введення корпораційної структури з радою директорів, якій завідуючі директори є відповідальні. Неминучим заходом є встановлення відділень фінансів і маркетинґу, яких бракує в післяімперських підприємствах. Підприємства мусять також перевірити запотребування на їхні товари і воробляти рентабельні.

Всупереч загальному поняттю, уряд мусить дозволити банкрутство підприємств. У кінці 1993 року в Росії була заснована президентським декретом Федеральна аґенція банкрутства. До січня 1995 року аґенція покликала до відповідальности 400 державних фірм, які не платили своїх зобов'язань. Крім того суд віддав 500 приватних фірм у судове виконавство. Публічна опінія про банкрутство міняється на підставі позитивного досвіду. Наприклад, фабрика літаків ТУ-154, яка є в судовому виконавстві, виробляє їх більше тепер, ніж перед тим. Банкрутство і переорганізація є необхідні, але вони не приносять радости громадянам. Звичайні люди погодяться з реформами лише тоді, коли економіка почне знову рости.

За офіційними даними, індустріяльний видобуток Росії впав наполовину між 1989 і 1994 роками. Якщо це є дійсно правдивим, то дивно, що безробіття, за цим самим джерелом, становить менше двох мільйонів осіб. Інші економічні показники не підтверджують цього спаду. Статистика Міжнародного валютного фонду вказує набагато менший обвал. Його аналіза бере до уваги малі підприємства, які постали протягом останніх трьох років.

Понад 95 відс. крамниць є вже в приватних руках. За даними Бостонської консультаційної групи, в Росії тепер існує 200 крамниць самообслуговування з пересічним річним оборотом два—три мільйони долярів. П'ять років тому не було ні однієї. Роздрібна торгівля стала рушієм економічної активности. Вона становить половину валового національного прибутку. Важливим також стає фінансовий сектор. Банкіри і власники крамниць багатітимуть тільки тоді, коли енерґетична промисловість буде здоровою. Нафта і газ завжди були важливими економічними факторами Росії. Ставши модерними підприємствами, вони можуть створити добробут країни.

За офіційними даними, російські підприємства і приватні особи мають 24 біл. дол. у чужих банках. Правдоподібно, стільки ж є в чужих банках нелеґально. Їх власники не перекинуть ці суми в Росію аж доки не будуть певними, що приватна власність є ґарантована законами. З цієї самої причини чужинці не інвестують більших сум.

Російське книговодство не є корисним знаряддям менеджменту. Підприємства дійсно не знають вартости виробленої продукції. Проґресивні фірми міняють систему. Наприклад, у найбільшій автомобільній фірмі (550,000 працівників) працює 30 осіб американської фірми Прайс Вотергавз, які впроваджують західню бухгальтерійну систему. Без такої системи трудно знайти західніх партнерів чи мати з ними серйозні ділові контракти.

Контроля інфляції повинна бути головним завданням уряду. Це заохотило б інвестиції, відновило б розвиток економіки і доказало би громадянам, що життя може стати нормальним. Інфляцію спричиняє державний дефіцит. Донедавна цей дефіцит був фінансований позиками в центральному банку, що означає емісією грошей. Його спричиняли затрати, пов'язані з коштами СНД, субсидії державним підприємствам і надмірні затрати уряду.

Другим важливим завданням уряду є встановити виразні майнові права. Поки цього не буде, капітал залишатиме Росію. Антрепренери боятимуться, що вони можуть затратити все своє майно без таких законів.

Земельні реформи застрягли в Думі. Відсутність законів стосовно земельної власности унеможливлює ліквідацію колгоспів і ставить під великим знаком запитання власність землі, на якій стоять будинки приватизованих підприємств. Так довго, як ці сумніви вперто продовжуватимуться, фірми і особи не зможуть здобути оборотних капіталів, заставленням землею.

Третім завданням уряду є реформувати місцеві уряди. Вони мусять стати ефективними і співдіяти з федеральним, а не ставити йому перешкоди і дбати тільки про себе.

Всі три завдання, які стоять перед урядом, є ясні. Що не є ясним — це державна сила волі їх зреалізувати. Це залежатиме від наступних виборів.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про вартість людського життя

Якось так сталося, що в другій половині квітня припала дата на два великі нещастя у двох сторонах світу, що потрясли, однак, усіми із-за того як безпотрібно і випадково загинуло при тому багато людей, а зокрема зовсім невинних дітей.

Саме коли пишемо ці рядки минає тиждень від застрашаючого для ЗСА найбільшого досі вбивства зовсім випадкових осіб, які працювали у федеральному будинку в Оклагома Ситі, а кількість убитих, у тому числі дітей із садочка, що містився в будинку, зросла до понад 100 з малою надією, що знайдуть ще когось живим. І саме тепер на всіх телевізійних мережах з відповідною до цього сумною музикою виписують по одному прізвища вбитих.

Немає найменшого сумніву, що для цілого світу ці невинні жертви викликають почуття жалю, а передусім переконання, як мало вартує людське життя, коли можна так нізащо його в одній хвилині втратити.

Нещастя в Оклагомі потрясло усіх, а вже, зокрема, американське населення і від 19-го квітня повідомляють про нього безперервно усі засоби масової інформації. Президент держави з дружиною брали участь у дні жалоби, що був з того приводу проголошений, а родини, що втратили своїх найближчих, стараються примиритися з трагічним фактом.

Але коли ціла Америка сумує з приводу нещастя в Оклагома Ситі, тихо і без великих повідомлень чи згадок ми, українці, відзначаємо дев'яту вже річницю атомової катастрофи в Чорнобилі.

І тут насувається думка, як різно трактується у світі вартість людського життя, і як різно приймають несподівані катастрофи державні мужі, які в даний час відповідають якоюсь мірою за життя своїх громадян. Пригадаймо мовчанку і цілковите засекречення того, що сталося в Чорнобилі і це засекречення залишилося зі зміною режиму та людей у проводі до сьогоднішнього дня. А тим часом наслідки Чорнобиля не лише не закінчилися, а навпаки ростуть у кількості жертв, що хоча не згинули відразу, але постійно і безупину продовжуються.

Кількість осіб, що загинули в Оклагомі від вибуху бомби, залишиться такою самою і цей відтинок вже на днях навіки буде закритий, як у поганій повісті або макабричному фільмі без „геппі енду". Сумна ж історія Чорнобиля триватиме ще роками і буде забирати людські життя тихо і підступно, без повідомлення у пресі, без жалібних спільних відправ з участю державних мужів і без знання про ці жертви у світі.

Досі світ ніколи не довідався про дійсну кількість жертв катастрофи в Чорнобилі за винятком перших 34 осіб, що згинули на службі при гашенні вогню. Але за дев'ять років від того пропам'ятного 26-го квітня вже померло від наслідків радіяції 125,000 осіб в Україні, признає Андрій Сердюк, що виконує обов'язки міністра охорони здоров'я. А скільки ще їх буде? Скільки дітей, що народилися після 1986 року, вже хворіють та ніколи не дійдуть до зрілого віку і щасливого життя?

Яка величезна кількість тих людських жертв у порівнянні з тими 200 чи 300 в Оклагомі, яких тепер жаліє цілий світ? Чи інакші є жертви в Україні? Чи людське життя не має однакової вартости, де б це не було?

Може наші міркування видаватимуться деяким читачам жорстокими, бож кожен з нас зі співчуттям приглядається до розпуки найближчих з родин, які втратили когось у цьому трагічному випадку в Оклагомі. Але повільна жахлива смерть сотень дітей і дорослих українців та передчасна смерть, що тепер в Україні своєю кількістю перевищує кількість народжень, — це для нас вартість, якої не можемо ні на хвилину забути. А злочин однієї хворої психічно людини чи навіть кількох осіб ніяк не можна ставити нарівні зі злочином державних мужів України, що повні розуму і свідомости післали сотні своїх громадян на повільну загибель. Але тих жертв та їхніх родин не показують на телевізійних програмах, не подають їхніх прізвищ у пресі та не грають їм на прощання реквієму.

О-КА

Надя Левченко

Україно моя

Україно моя,
і степи, і поля,
Україно безкрайня й безмежна.
Ти розквітла навік
в думах наших й серцях.
В них границею ти необмежена.

Вічна пам'ять і честь
твоїм дочкам й синам,
що далеко, далеко за межами.
Все ж змогли зберегти
й не згубили в роках
рідну мову, Шевченком мережену.

Ні! Культура твоя
вже повік не помре,
як не зникнуть пісні солов'їні.
Так живи, розквітай,
й устрімляйся вперед —
в далі ще до кінця не омріяні!

 Яр. Климовський

Українка продовжує писати вірші англійською мовою

Свого часу автор цього тексту писав про Маргариту Борзаківську. Вона всестороньо талановита. Живучи в Німеччині, в Реґенсбурзі, була акторкою українського театру, виконуючи характерні ролі. Це продовжувала у Філядельфії. Її коронною ролею була Терпилиха в „Наталці Полтавці". За виконання цієї ролі одержала в нашій пресі дуже добрі відгуки.

Знаменним у її віршуванні англійською мовою, що в її нагороджених віршах порушує українську тематику.

„Чому я почала писати про Україну поезії по-англійськи?" — пояснює Борзаківська. В червні 1987 року відбулося переслухання свідків про штучний голод в Україні в роках 1932—33 перед федеральними чинниками в будинку Федерального суду у Філядельфії. Очолював суд конґресмен Бенджамин Ґілман з Ню Йорку.

Свідчила і я про особисто пережитий голод в Україні. Книга свідків знаходиться в Конґресовій бібліотеці у Вашінґтоні. Мені прислано три великі томи, в яких занотовано понад тисячу свідків.

Довго мучила мене думка, як довести б про це до американського загалу. Саме тоді я вирішила писати вірші по-англійськи. Про це стало відомо в Темпл університеті. В той час нагороджено мене „Золотим поетом" на 1992 рік.

Мої поезії попали теж до телевізії. Дві книги, в яких поміщені мої поезії, мені прислано. Ці книги мають назви: „Наші світові поеми" і „Видатні поети на 1994 рік". Наступні два видання, в яких поміщені мої поезії, мають бути видані ще цього року.

За поезію „Штучний голод в Україні 1932—33" отримала звання „Бест поет 1994". Мої поезії є в касетах. Про голод в Україні записано теж на відео. До кінця мого життя я є членом Національного союзу поетів".

Подається ряд нагород за хронологічною чергою.

1991 — почесна нагорода за поему „Після революції — Україна 1921 р.".

„Світ поезій" — нагорода „Золотий поет на 1992 рік".

Говард Елі — нагорода „Видатний поет на 1994 рік". Крім цього вибрана членом Дорадчої комісії.

В 1994 році дві нагороди — а) „Упривілейований поет", б) нагорода з вибору видавців.

„Бест поет" за штучний голод в Україні в 1932—33 рр.

Нагорода з вибору видавців.

„Після революції — Україна 1921 р." читали її в американських середніх школах, а також в Темпл університеті.

„Я не сподівалася, що мої поезії дійдуть до американської преси, головним чином до Національної бібліотеки поезій, як рівнож і до телевізії.

Чергові два видання, в яких поміщені мої поезії, вже є в друку та мають вийти в світ ще цього року. Поема про штучний голод буде в касеті. Цю поему читав професійний актор.

У кінці минулого року репортери зробили зі мною інтерв'ю та записали на відео мою поезію про голод в Україні. Цю поезію я прочитала сама.

(Закінчення на стор. 3)

Літній курс української культури в Арґентині

Цього року приготування до 13-го літнього курсу українознавства й теології, який щорічно організує Філія в Буенос Айресі Українського Католицького Університету для вже еспаномовної молоді українського походження, третього а то й четвертого покоління, проходило у дещо змінених обставинах. Ще на початку 1994 року уряд провінції Місіонес, завдяки заходам місцевих українських товариств і Сестер Василіянок та при активній співпраці Філії УКУ, дозволив провести у школі Сестер Василіянок „Христос Цар" спробу навчання української мови як обов'язкової дисципліни. Передбачалося, що коли вислід буде задовільний, введеться закон, за яким українську мову буде можна навчати у всіх тих провінційних школах, до яких ходять діти українського походження, коли іхні батьки цього забажають.

У половині 1994 року Владика Михаїл Микицей скликав соборчик священиків УГКЦеркви у Місіонес, на якому заторкнено також справу шкільництва і при тому стверджено, що літні курси УКУ відповідають інтересам так Української Церкви, як і громади, і є гідні всесторонньої підтримки.

В такій ситуації дирекція філії, передбачаючи більший наплив студентів та знаючи фінансовий стан більшості студентів з провінцій, вирішила звернутися до громадянства за допомогою. У вересні вислано обіжники з повідомленням про час і місце відбуття курсу та з проханням про допомогу до приблизно 60 заможніших осіб, до 12 товариств і до 10 парохій та монаших чинів, а на Різдвяні Свята вислано святочні побажання до майже усіх колишніх курситів останніх років. Відгук від приватних осіб й товариств був, на жаль, дуже малий, зложили даток всього три особи і тільки одне товариство. За те щедрою була пожертва деяких парохій та монаших чинів, які влаштували спеціяльні імпрези, а дохід з них призначили на стипендії, або перевели збірки харчових продуктів на курс. Як завжди, великою була допомога Сестер Василіянок, які відступили майже даром свій пансіонат для вжитку курсу та взяли на себе працю, зв'язану з прохарчуванням, побираючи за це практично тільки зворот коштів. За це належиться особлива подяка — провінційній настоятельці Сестрі Теодозії, а також настоятельці дому у Л. Н. Алем Сестрі Юлії. Та все таки вирішальною була допомога ректора УКУ о. д-ра Івана Хоми, завдяки якій дирекція філії могла спокійно братися до організації курсу. Дуже гарним виявився жест почесного консула України у Місіонес Романа Гривюка, який вже під час курсу прислав свою пожертву. Також треба подякувати о. Л. Глинці за безплатне поміщення оголошення у газеті „Голос Української Церкви", Ю. Баланді за таке ж оголошення у радіоавдиції, яку він провадить у Посадас, а зокрема сестрі Анні, яка, мимо свого віку і не дуже доброго здоров'я, ходила по хатах наших поселенців і реклямувала курс.

Після такого підготування 13-ий курс розпочато 19-го січня ц. р.

Прибуло на курс 37 студентів і дев'ять викладачів. Коли додати до цього місцевих Сестер та помічниць у кухні, то у пансіонаті й парохії перебувало тоді понад 50 осіб, що виповнювало вщерть його мешканеві можливості. За своїм місцем проживання найбільше студентів приїхало з Місіонес — 22 особи, а крім того були в Буенос Айресу — 10, з Ля Пампи —2, з Коррієнтес —2, з Формоси —1. За етнічним походженням найбільше студентів були чисто українського роду — 26, українського-польського — 6, українсько-італійського — 2, українсько-еспанського — 2, й еспансько-італійського — 1. Викладачі також у більшості були з Місіонес — 6 і з Буенос Айресу — 3. З цих останніх один три роки тому приїхав з України. Одна студентка останнього рівня, учителька за фахом, викладала історію України.

Порядок дня був такий самий як кожного року: год. 6.30 — вставання; від год. 6.45 о. Ігнатій сповідав тих, що потребували; о год. 7-ій Служба Божа, 7.45 сніданок, а потім зайняття переривані тільки обідовою порою, підвечірком й вечерою, до год. 11-ої, коли починалась нічна тиша.

Цього року на курсі викладали: д-р Михайло Василик, Євгенія Павлишин, Карло Тітус, Сестри Михаїла Феджека і Анна Самай, Богдан Камінський, Ґлядіс Пезюк, о. Іван Федорович, о. Ігнатій Слободян, Марія Потирала.

За винятком лекцій української мови, всі інші дисципліни треба було викладати еспанською мовою, бо молодь, вже третього й четвертого покоління, або з мішаних подруж, української мови не знає зовсім, або орудує тільки кількома необхідними словами домашнього вжитку для спілкування з дідусями чи бабусями. Крім своїх щоденних занять, курс влаштував також відзначення 77-ої річниці проголошення незалежности України у 1918 році. У неділю, 22-го січня, о год. 7-ій отці Іван й Ігнатій відправили урочисте Богослуження в намірениі українського народу, а відтак на подвір'ї перед церквою відбулася програма. Після відспівання арґентинського й українського гимнів, д-р М. Василик говорив про вагомість факту, що цю подію відзначують саме внуки і правнуки тих, які скоро 100 літ тому знайшли собі притулок у цій прекрасній околиці червоної землі, а про саму подію розказав присутнім проф. історії Карло Тітус. Від присутніх гостей забрав слово Павло Михайленко, який висловив задоволення старших, що їхні діти і внуки вивчають мову й історію своїх предків та побажав курсантам успіхів у їхній праці.

Курс відвідало також багато визначних осіб цієї провінції: дня 24-го січня приїхав Владика Михайло Микицей й відправив курсантам Богослуження з відповідною проповіддю, а потім, під час спільного сніданку, забрав ще раз слово і поґратулював молоді й організаторам за їхню любов і труди для своєї культури та пообіцяв свою співпрацю й допомогу у цьому благородному ділі. Того ж таки дня приїхав секретар почесного консуля на Місіонес Ю. Терлецький і привіз пожертву для курсу та подарунки для курсантів. При різних нагодах курс відвідали: о. Йосиф з Посадас, о. Йосиф й о. Ангел з Апостолєс; інтендент міста Сан Хозе М. Ґерула; директор кооперативи тютюну й провідний діяч українського осередку у Л. Н. Алем учитель Петро Макарчук з дружиною, голова Філії Т-ва „Просвіта" у Сан Мартін Петро Андрусяк з дружиною, Павло Михайленко і Маріян Олексин з дружинами, провідні діячі Українського Клюбу з Апостолес, Іван Пасаман, співробітник Владики Михаїла з Посадас; Ольга Головата, діячка українського осередку у Сан Хозе, деякі колишні студенти курсу, як Ґільєрмо Андрухович, який разом з другим колишнім курсантом Карлом Микитюком вивчають тепер теологію у Куритибі, Марія Р. Тітус, що закінчила журналістику і почала працювати за фахом та інші.

Передостанній день курсу призначено на іспити. Радісно було бачити, з якою пильністю та повагою, так студенти як і викладачі, готувались до іспитів.

Закінчення курсу відбулося у неділю, 3-го січня. Після ранішнього благодарственного Богослуження, яке відправив о. Ігнатій, і спільного сніданку, всі учасники курсу та батьки зібрались у головній викладовій залі, прикрашеній українським й арґентинським прапорами й іконами. Програму відкрито відспіванням гимнів і гутіркою директора про важливість курсів УКУ для місіонської української громади, та деякими інформаціями про перебіг цього курсу. Випускниця курсу Марія Куюк продеклямувала власну поезію „Вічні вузли" про зв'язок Місіонесу з Україною. Учениця III-го курсу Каріна відчитала в перекладі на еспанську мову „Заповіт" Т. Шевченка й „Україна — моя любов" І. Франка, а на додаток викладач Богдан Камінський продеклямував поезію Т. Шевченка, за що він, як і всі виступаючі, зібрали рясні оплески. Відтак вручено всім учасникам свідоцтва, а викладачам від сестри Анни квіти. Перед закінченням забирали ще слово окремі професори, представник батьків П. Макарчук, а на кінець говорила від студентів випускниця М. Куюк, якої щирі слова зворушили глибоко усіх присутніх. Закінчено програму відспіванням пісні „Україно, Україно!" на слова Петриненка. Після цього ще спільні фотографії, ще спільний обід і всі учасники роз'їхались домів з думкою зустрітись знову на цьому курсі.

Н. Н.

Пам'ятаймо про Закарпаття

Серце кожного українця-соборника голосніше стукає в грудях при цих словах — Карпатська Україна, Срібна Земля. Яка тяжка доля судилася найзахіднішій гілочці українського народу! Протягом декількох століть вона силоміць була відірвана від живильного кореня, і хоч мовою та піснею народ зберігав вірність своїй прабатьківщині, національна неволя ледве не закінчилася цілковитим зникненням закарпатських українців. Згадаймо святий гнів Івана Франка з приводу брутальної мадяризації краю наприкінці мунулого сторіччя!

Розпад Австро-Угорщини пробудив підневільні народи, покликав до активної дії провідну верству, свідому своєї історичної відповідальности перед майбутнім. Під прапор української соборної ідеї стали такі визначні закарпатські інтелігенти, як о. Августин Волошин, брати Бращайки, о. Гаджега, о. Желтвай, д-р Панькевич, М. Стрипський та десятки інших. Вже в травні 1920 року вони заснували в Ужгороді „Просвіту". То була не просто освітня організація — то був загальнонародний культурницький, а відтак і політичний рух, який успішно витримав шалений натиск чехізації, а разом з нею реакційного москвофільства, навмисне заохоченого чеським урядом.

Не дала себе проковтнути „Просвіта" навіть після трагедії Карпато-Української держави і Карпатської Січі, у період кривавої мадярської окупації 1938 — 44 років.

А далі, знаємо, прийшла не менш жорстока машина большевицького тоталітаризму і русифікації, навчена нищити народ не лише фізично, але й духово.

На жаль, нам, у діяспорі, не вдалося передбачити, що коли совєтська імперія занепаде, то українське Закарпаття знову опиниться під смертельною загрозою. Вороги України, відверті, а ще більше таємні, відновили старі мадярські і московські тенденції, намагаючись черговий раз відокремити Закарпаття з українських кордонів. Вони створюють сепаратиські антиукраїнські партії, навіть „уряди", власне, нову „націю". Тому українська земля за Карпатами потребує уваги і допомоги від усієї України, від усіх свідомих українців діяспори. Пам'ятаймо, що Закарпаття — то стратегічна частина України у Дунайському басейні і взагалі у Центральній та Східній Европі, тому його оборона є загальнонаціональною справою.

У травні цього року відроджена ужгородська „Просвіта" урочисто відзначає своє 75-річчя. Принципово іґноруючи реґіональні різниці, звертаємося до всіх українців-патріотів, людей доброї волі, зі закликом допомогти цій славній організації гідно відсвяткувати ювілей і далі активно працювати для добра рідної України.

З особливою приємністю підкреслюємо, що Карпатський Союз у його збірках на громадсько політичні і культурні цілі підтримують не тільки колишні краяни, але десятки і сотні незакарпатців. Зі свого боку й ми не замикаємося у вузеньких межах крайових потреб. Наприклад, ми фінансово підтримали донецьку українську газету „Східній Часопис".

Протягом останніх років Карпатський Союз зібрав 6,105 дол. на спорудження пам'ятника Т. Шевченкові в Ужгороді, 5,471 дол. на незалежну українську пресу Закарпаття, 1,000 дол., одержаних від нашого шляхетного ЗУАДК, ми передали у край для потерпілих від повені у грудні 1993 року, 3,000 дол. вплинуло від Фундації УВУ на потреби видання творів А. Волошина, а саме з фонду Петра і Лесі Ґой.

Коли йдеться про патріотичні збірки, за ними завжди стоять речі важливіші, ніж самі гроші. Пам'ятаймо про це!

Для майбутніх жертводавців подаємо нову адресу: Educational Council UCCA, Carpathian Alliance Inc., P. O. Box 391, Co oper Stastion, New York, N. Y. 10276.

Голова Карпатського Союзу
М. Шпонтак,

голова Допомогового фонду КС
В. Шандор,

секретар Допомогового фонду
Н. Канюґа,

секретар КС
П. Часто.

Українка...

(Закінчення зі стор. 2)

Завершуючи подане, слід сказати, що Маргарита Борзаківська пише теж українські вірші та час до часу містить їх у „Рідному Слові" в Чернівцях, де живе її свояцтво. Мені відомо, що в „Куточку поезій" є її „Доля України" та „Великдень".

Наведу останні рядки з її вірша „Доля України":

Багато терпить Україна,
Але вона живе
І жити буде
Та почують
Ще про неї
Всього світу люди.

М. Борзаківська

Торжество...

(Закінчення зі стор. 2)

уряди, ні український червоно-рожевий парлямент не мали відваги глянути правді в очі й зробити відповідні висновки. Київ прийняв ганебне рішення відсвяткувати в традиційний совєтський спосіб величаве 50-річчя, яке й стане торжеством російського імперіялізму.

Зерно зла було посіяне ще за Леоніда Кравчука, а виросло вже за Леоніда Кучми. 19-го жовтня 1993 р. Верховна Рада вирішила видати відзнаку для ветеранів з написом „50 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.". Рішення видати таку лицемірну відзнаку, яка іґнорувала перші два роки совєтських звірств у Західній Україні та яка називає „вітчизною" сталінську тюрму народів, було негідне парляменту незалежної демократичної держави. Єдине позитивне у пропонованій медалі хіба вживання української мови в тексті. Але, у зв'язку з тим, що Президент України підтримав пропозиції ветеранських організацій та багатьох ветеранів і підписав рішення Ради глав держав СНД про підготовку до святкування 50-річчя Перемоги, яким передбачено нагородити ветеранів війни спільною ювілейною медалею „50 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941—1945 гг.", 14-го грудня 1994 р. Верховна Рада скасувала своє попереднє рішення. Політика Кучми щодо зближення з Росією не змінилася, як це хочеться вірити багатьом в діяспорі, вона лише здійснюється більш софістикованим способом.

За компромітуючу участь України в негідних святкуваннях 50-річчя Перемоги відповідають, в першу чергу, старі номенклятуризовані спілки ветеранів, якими провадять такі реакційні люди, як генерал Ґерасімов та інші. Це їм завдячуємо виготовлення медалей для українських ветеранів „вітчизняної війни" у „вітчизняному центрі" — Москві. З Москви відзнаки будуть переслані до російських представництв у різних снедівських столицях і там роздані ветеранам. Списки ветеранів окремих республік бутуть перевірені в Москві. Медалі Росія продасть Україні за 18 мільярдів рублів (576 мільярдів карбованців, або майже 4 мільйони долярів). За ці гроші можна б купити не одну амбасаду, надрукувати не один мільйон українських підручників, яких в Україні тепер не знайдеш! В березні ц.р. Президент Кучма підписав „Програму" святкувань, в якій передбачено „участь делеґації ветеранів та представників Збройних Сил України у військовій параді в Москві".

Офіційні святкування 50-річчя „Перемоги" викликали чимало критики в українському суспільстві. 5-го січня ц.р. Українська Всесвітня Координаційна Рада прийняла звернення з приводу 50-річчя Другої світової війни, засуджуючи стереотипи про совєтське „Отечество", „Велику Вітчизняну війну" та УПА, закликала українську владу не „нехтувати правдою історії". 23-го лютого ц.р. група письменників, ветеранів війни, виявила своє обурення з приводу „ганебного рішення" українського Уряду друкувати медалі російською мовою та ще й в Росії. А 15-го березня „Звернення Союзу офіцерів України до українських ветеранів Другої світової війни" засудило витрату 18 мільярдів рублів на купівлю російських медалей і закликало ветеранів відмовитись від „російських ювілейних відзнак, замазаних кров'ю свободолюбних народів: у Тбілісі, Фергані, Вільнюсі, Придністров'ї, Чечні". Ю. Брязгунов в „Молоді України" (24-го березня ц.р.) вказав на традицію починати всі військові паради в Москві Кантемирівською дивізією, тою самою, що знищила десятки тисяч жінок, дітей і старших у чеченській війні. І в такій компанії мали б брати участь в параді у Москві українські ветерани!

Хоча реакція проти святкування 50-річчя „Перемоги" виринула скорше і набрала більшого розмаху, як минулорічна реакція проти 50-річчя „Визволення", все ж таки вона була надто слабою, щоб мати великий вплив на населення, дезорієнтоване комуністичною росієцентристською пропаґандою протягом стількох десятиліть. Треба було давно довести до відома народові, що відбулося в Україні в ті трагічні роки. Не мали рації ті демократи, які боялися відстоювати історичну правду під час Другої світової війни. На такий шантаж і числять прихильники старого режиму. Одночасно майже усі критики цього ганебного свята не йдуть до суті проблеми, яка полягає в тому, що Україна мусить переосмислити Другу світову війну з точки зору подій, які відбулися в Україні і їх наслідків для українського народу. Тоді лише можна зрозуміти, що Друга світова війна була для українського народу великою трагедією, що закінчилась в Україні не 1945 р., а багато років пізніше, що Україна не була суб'єктом, а лише об'єктом війни. Тому необхідно звільнити українську історіографію від чужих понять, як „Велика Вітчизняна війна", „визволення" України Червоною армією, „перемога" українського народу над фашизмом.

КИЇВ.— Нарада з питань виконання указу Президента та урядових постанов з соціяльно-економічного розвитку Криму відбулася в Кабінеті Міністрів України. Міністер Кабінету міністрів Валерій Пустовойтенко, на якого покладено відповідальність за координацію соціяльно-економічних питань півострова, наголосив, що із загостренням ситуації в Криму ці питання набувають політичного забарвлення, тому контроля за виконанням державних і урядових документів буде найсуворішою. "Ми повинні створити нормальні умови для курортного сезону",— сказав Пустовойтенко.

Запрошуємо вас на

ВЕСНЯНУ ЗУСТРІЧ ПІКНІК

У неділю 4-го червня 1995 р.
1-ша год. по полудні
в городах манастиря св. Йосафата
у ҐЛЕН КОВІ, Н. Й.

- *Мистецька програма*
- *Буфет і вино*

Даток — 50.00 дол. від особи
Молодь — 25.00 дол. від особи

В справі запрошень слід телефонувати до Музею
(212) 228-0110
Український Музей
203 Друга Авеню, Ню Йорк, Н.Й. 10003

Товариство Українських Єврейських Зв'язків
Запрошує
Українське Громадянство
на
Зустріч для Відзначення
Почесною Грамотою

Рабіна Давіда Г. Лінкольна

Беруть участь:
Амбасадор Анатолій Зленко
д-р Тарас Гунчак
Олександер Бураковський
(б. гол. Ради Національностей Народного Руху України)
Уляна Дячук — УКРада
Нестор Олесницький — УНСоюз

Вечір відбудеться:
В середу 10-го травня, 1995 р. о год. 6:15 веч.
в домі НТШ при 63 четверта авеню в Ню Йорку
(між 9-ою а 10-ою вул.)

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N.Y. 10276

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Відгукаючися на заклик Екзекутивного Комітету УНСоюзу про зложення пожертви на видавничий фонд „Свободи" на покриття підвишки за поштову пересилку газети, ви можете свої пожертви складати у вашого секретаря відділу, або посилати прямо до адміністрації „Свободи" на адресу:

30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302

ТВАРИННИЙ СВІТ УКРАЇНИ
(МАПА)
На мапі за допомогою кольорових малюнків звірів і птахів показано увесь тваринний світ України за реґіонами.
Для дітей дошкільного та молодшого шкільного віку.
„Мапа ЛТД", Київ, 1992. Ціна з пересилкою 7 дол.
Можна придбати в книгарні „Свободи"
Мешканці стейту Ню Джерзі повинні заплатити 6% продажного податку.

В П'ЯТУ БОЛЮЧУ і СУМНУ річницю смерти

СВ. П.

о. ЛЕВА ЛУБИНСЬКОГО

буде відправлена поминальна ПАНАХИДА
в понеділок 1-го травня 1995р. в Гемптонбургу, Н. Й.

Родину і приятелів просимо згадати о. Лева у своїх молитвах.

Вічна йому пам'ять!

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п.

МАРІЇ-АННИ

з дому ФІЦАЛОВИЧ-МАРКІВ

яка упокоїлася на 103-му році боголюбивого життя в Ню Гейвені, Конн.

СВЯТІ ЗАУПОКІЙНІ ЛІТУРГІЇ
були відслужені

в церкві св. Михаїла в Ню Гейвені, Конн.;
в Катедральному храмі св. свщ. Йосафата, Торонто, Канада 26-го лютого о год. 5-ій по пол.;
в церкві св. Юрія в Ошаві, Канада 25-го лютого 1995 р.

Просимо про молитви за спокій душі бл. п. Марії-Анни Марків.

Залишила у глибокому смутку:

доню	— ВІРУ ГУСАК з мужем МИХАЙЛОМ та донями і зятями
синів	— РОМАНА з дружиною ЛІДОЮ
	— БОГДАНА з дружиною ГАЛЕЮ і дітьми
	— ЛЕВКА з дружиною ОРИШКОЮ, дітьми і внучкою
братову	— ОЛЬГУ ФІЦАЛОВИЧ
братанка	— ВОЛОДИМИРА ФІЦАЛОВИЧА з дружиною ЛІДОЮ
сестрінків	— ДАРІЮ ҐОШУЛЯК з мужем о. ОСТАПОМ, дітьми і внуками
	— МАРІЮ СТИРАНКУ з мужем МИХАЙЛОМ, дітьми, внуками і правнуком
	— ІВАНА ФІЦАЛОВИЧА з дружиною ХРИСТИНОЮ, дітьми і внуком в Україні
	— НЕОНІЛЮ ПАШКІВСЬКУ з дітьми і внуками
	— МАРТУ НАБЕРЕЖНУ з мужем о. РОМАНОМ, дітьми і внуками
	— ЛЮБУ САВЧИНСЬКУ з дітьми, внуками і правнуками в Україні
	— ЯРОСЛАВА КОСОВИЧА з дітьми і внуками в Росії — Урал.
родини	— БАРАНОВСЬКИХ, КРИЖАНІВСЬКИХ, ВОЛЯНСЬКИХ та родину по мужеві покійної.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
ділиться сумною вісткою з членами й українським громадянством, що у вівторок 25-го квітня 1995 р. у Філядельфії, на 92-му році життя помер

бл. п. проф.

ЛЕВ ШАНКОВСЬКИЙ

довголітній дійсний член Історично-Філософічної Секції Наукового Товариства ім. Шевченка, дослідник-історик, публіцист і визначний громадсько-політичний діяч.

Дружині покійного Марті і синові Ігореві складаємо глибоке співчуття.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА НТШ

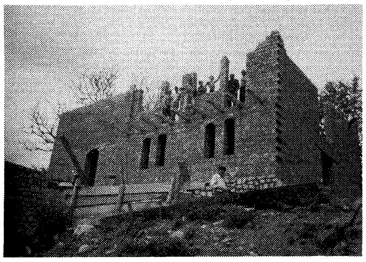
„Наше завдання..."

(Закінчення зі стор. 1)

няка, Богдана Макаренка, о. Мокрицького, скульптури Володимира Ласовського і о. Я. Свищука, як також ікони із XVII і XVIII ст. Літом 1994 р. цей музей в Яремчі посвятили і наразі він приміщений тільки в частині будинку, а в другій містяться експонати із часів Українських Січових Стрільців та Української Повстанської Армії. Але є надія, що з часом музей буде всеціло присвячений лише свому великому Патронові Митрополитові Андреєві.

Слухаємо з подивом обох духовників та їхнє правдиве захоплення своїм покликанням та завданнями, які вони собі поклали. Вони розповідають нам також про екуменічні спроби в Україні, про конференцію, що відбулася перед двома місяцями в цій справі із участю представника Верховної Ради і висловлюють глибоку надію, що конфлікт між православними і католиками в Україні промине і треба дякувати Всевишньому, що доходить до порозуміння та запанує, може вже скоро, повний мир.

З таким оптимістичним закінченням бажаємо о. Я. Свищукові багато успіхів та вдоволення із його так великої і корисної душпастирської праці у наших рідних Карпатах та у тому Чині Згромадження св. Андрея, що діє із благословенством глави української католицької церкви в Україні.

Будова місійного згромадження у Яремчі.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

ЖІНОЧА ВІДБИВАНКОВА ДРУЖИНА „Ч СІЧІ" ЗДОБУЛА БРОНЗОВІ НАГОРОДИ

В черговому відбиванковому турнірі, що відбувся 12-го березня ц. р., в рамках Відбиванкової Асоціяції Америки, жіноча дружина в „А" клясі „Ґарден-Емпаєр" здобула 3-тє місце (на усіх десять) і бронзові нагороди.

Змагання цього турніру проходили в двох рівнорядних підгрупах, по п'ять дружин в кожній, і після їх закінчення пройшли півфінальні й фінальна ігри за найкращі місця. В першій зустрічі українки ремісували з клюбом „Вайкінґс" — 12:15, 15:11. В других змаганнях з сильною дружиною „Май Фолт" В. К. наша дружина програла — 11:15, 13:15. В чергових зустрічах „Ч. Січ" перемогла Лівінґстон ВК — 15:13, 15:10 і остаточно Ню Гейвен, Конн. — 15:8, 15:10.

У півфіналі з першуном другої підґрупи „Квантун Ліперс" В. К. українки зазнали поразки — 15:11, 10"15, 9:15. Остаточно „Ч. Січ" мала зустріти переможених суперниць з другої пари півфіналу, одначе вони відмовилися і були суспендовані, у висліді чого „Ч. Січ" офіційно зайняла 3-тє місце, після „Квантун Ліперс" і „Вайкінґс". Склад „Ч. Січі": А. Томко (провідниця), З. Завадівська (заступниця), О. Лотоцька, І. Іваськів, Т. Менцінська, Х. Стасюк, Л. Рудакевич, Е. Андерсон. Тренер Леонід Слупський.

„Ч. Січ" у фіналі турніру „ Ґуд Спорт"

В днях 21-го і 28-го березня ц. р. в м. Мідлтавн, Н. Дж., пройшли чвертьфінальні і півфінальні ігри зимового турніру „Ґуд Спорт", в яких переможцями вийшли „Ч. Січ" і польський „Фалькон". В чвертьфіналі „Ч. Січ" перемогла Сейрвіл Юнайтед, вислідом 2:1. Обидва ґолі для „Ч. Січі" здобув Петро Борецький. В півфіналі січовики елімінували клюб „Страйкерс", вислідом 3:1. Цим разом ґолі для „Ч. Січі" здобули: Михайло Парянка—2 і Петро Борецький. Крім них в складі дружини виступали: В. Науменко, П. Паливода, Р. Кохановський, Г. Сергіїв, Й. Ґурґаєв, Р. Міков, М. Десфосір, К. Шклярський. Провідник і тренер Михайло Паливода.

Юнацькі дружини започаткували ігри на відкритій площі за першенство своїх дивізій в Ґарден Стейт Лізі. Старші юнаки (19 років і нижче) ремісували з однолітками „Габерніянс" вислідом 3:3. Молодші юнаки (15 років і нижче) виграли свою зустріч з клюбом „Вест Енд Торнейдес", вислідом 4:1.

Новостворена дружина юначок в першій зустрічі з однолітками „Гат Спирс" зазнала поразки 0:3.

(от)

УСК Ню Йорк — „Хорватія" С. К. — 2:3 (2:2)

Дня 26-го березня ц. р. обидві футбольні дружини УСК змагалися за Чаші. Перша дружина в зустрічі за Чашу Космополітальної Ліґи програла з першодивізійним клюбом „Хорватія" 2:3, щойно після серії карних стрілів, що їх зарядив суддя, коли вислід 2:2 не змінився по двох догривках.

В цій серії кращими виявилися хорватські футболісти, завдяки чому вони ввійшли до другої рунди розгривок за цю чашу. В нормальному часі ґолі для УСК здобули Назмі і Доналд. Крім них в складі УСК виступали: Ґіду, Мет, Девон, В. Коваленко, Ґреб, Плісак, Заращак, Маті, Ясіне, Кліфорд, Панквін, Бані. Провідник і тренер Степан Коваленко. Резерва УСК в змаганнях за Чашу Гаррі Сандерса елімінувала резерву „Хорватії" вислідом 3:2.

С. К

ВІСТКИ УСЦАК

Відбиванкові першості відкладено на жовтень

Ланкова відбиванки О. Лотоцька в порозумінні з Управою УСЦАК рішила відкласти відбиванкові першості на місяць жовтень (дата першостей буде проголошена невдовзі). Причиною тієї зміни став відбиванковий турнір, що відбудеться при кінці травня у Філядельфії в рамках Передолімпійського Спортового Джемборі. Взяти участь в двох турнірах в одному було б неможливо не тільки з огляду на час, але, що більше і важливіше, з огляду на кошти.

Київський журнал „Старт" про УСЦАК

Популярний в Україні київський журнал місячник „Старт" в числі 12/94 на сторінках „Відкриваємо Америку" помістив інформаційну статтю про УСЦАК під заголовком „Для добра українського спорту", прикрашену великою емблемою УСЦАК. Крім цього матеріялу, поміщено цікаву для читачів в Україні інформацію про головніші здобутки українських футбольних дружин в ЗСА і Канаді (віцечемпіонати і чемпіонати, що їх здобули окремі наші дружини і світлини найкращих українських футболістів, що входили в різних роках (Зенона Снилика, Володимира Чижовича, Мирона Воробця і Володимира Каздоби) до збірних ЗСА.

„УСЦАК — Олімпійський Фонд 1996" (Звіт від 13-го лютого до 31-го березня 1995 року)

„Хто дає перший — дає двічі"

З великим моральним задоволенням й радістю подаємо нашій громаді перші „ластівки" нашої недавно започаткованої збіркової акції на потреби участи й виступу наших українських олімпійців на світовій літній Олімпіяді в 1996 році в Атланті, Джа. Ми горді за нашу українську патріотичну спільноту, за її велике розуміння історичного виступу спортовців незалежної української держави на світовій Олімпіяді. З приємністю публікуємо імена шановних жертводавців.

Збірка переведена „Січовою Фундацією" на потреби Олімпійського Фонду на суму 2,615 дол.: 2,000 дол. — д-р Марія Слиж-Фіщак, 100 дол. — д-р Ярослав Рожанковський, 50 дол.— Ярослав Черник (в св. па,. мами), Теодозій Сендзік, д-р Богдан Шебунчак, Роман Воронка, 35 дол.— Осип Труш, 30 дол.— Дмитро Бобеляк, Андріян Долинський, 25 дол.— Юрій Храневич, Ярослав і Богданна Бігун, Михайло і Люба Лесько, 20 дол.— Роман Барчук, Б. і Поритко, д-р Б. Худьо, 10 дол.— Ю. Іванків, М. Юркевич, д-р Ю. Тритяк, І. Турянський, Д. Бекесевич, М. Кухта, В. Данилюк, Н. Олесницький, 5 дол.— Б. Сольчаник, М. Прядка, В. Томко, П. Грицак.

Збірка на Олімпійський Фонд 1996 переведена в містах Джонсон Сити і Бінґгсмтон, Н. Й., головним збірщиком Павлом Опацьким при допомозі Волтера Мельниченка. Збірка принесла суму 1,375 дол.

Листа жертводавців: 200 дол.— д-р Орест Василів, 100 дол.— Павло Опацький, Іван Хомищак, Дмитро Кецман, Богдан Павловський, Зенон Іванонько, Теофіл і Дарія Древницькі, 50 дол.— Дарія Клачана і родина, Орест Мельник, 40 дол.— Григорій Мурин, 25 дол.— Галина Курило, Євген і Ольга Курило, Іван і Стефа Мороз, Тарас Мороз, 20 дол.— Петро Сальків, Роман Клачаний, Григорій Мельник, Ярослав Базилевич, Клим Петришин, Іван Чебіняк, 15 дол.— Юрій Шутер, д-р Роман Добрянський, 10 дол.— Й. Іванцев, І. Дуда, М. Клачаний, Д. Клачаний, д-р Я. Клачаний, М. Мельник, Я. Тимочко, В. Мельниченко, І. Ф. Сенеский, Г. Касприк, 5 дол.— В. Тереля, М. Крайник, І. Чебіняк, Б. Онисько, І. Клим, І. Тилко, І. і Й. Бараник, Гр. Пригода, В. Сілецький, І. Руцкий, Р. Левкович, Мирон Шляц, родина Клим, В. Маловʼяцкий,

Дрібними: М. Черницька, Мил. Черницька, Ст. Сташко, О. Тилько, А. Левкович, Б. Добрянський, Е. Левкович, Г. Вільямс,

Збірка переведена на Ранахиді й похороні родиною славної пам'яти Зеновія Терлецького на потреби: „Олімпійського Фонду 1996".

Збірка дала суму 1,785 долярів. (Списки окремих жертводавців будуть поміщені родиною у „подяці").

Щире українське спасибі всім збірщикам й жертводавцям! Закликаємо тих, хто ще не відгукнувся на наш заклик. Українські спортовці чекають вашої фінансової допомоги!

Чеки просимо виставляти на: „USCAK—Olimpic Funds 680 Sanford Ave., Newark, N. J. 07106.

Управа Української Спортової Централі Америки й Канади.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 379-го Відділу у Чикаґо, Ілл.

З днем 12-го березня 1995 року обов'язки секретаря 379-го Відділу перебрав новий секретар

МИРОН ЛУЩАК

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mr. Myron Luszczak
215 S. Forest Ave.
Palatine, IL 60067
(708) 359-0467

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ про оголошення у „Свободі" й „Українському Тижневику" (The Ukrainian Weekly)

З огляду на це, що деякі установи, підприємства чи приватні особи присилають оголошення на невідповідну адресу, буває спізнене поміщення тексту, що спричинює нарікання.

Пригадуємо, що оголошення приймає виключно АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА. Всю кореспонденцію і проханнґ про інформації просимо скеровувати до МАРІЇ ШЕПАРОВИЧ, керівника Відділу оголошень.

Адміністрація „Свободи"

ВІДІЙШЛИ • ВІД НАС •

МАТРОНА ЛІСНИЧИЙ член УНС Відд. 324-го в Картерет, Н.Дж. померла 22-го листопада 1993 року на 83-му році життя. Нар. 15-го березня 1910 року в Україні. Членом УНС стала 1958 року. Залишила у смутку сина Віктора, невістку Галину і двоє внуків Григорія і Таню. Похорон відбувся 24-го листопада 1993 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Евген Осціславський, секр.

МАРІЯН Б. ОГАР член УНС Відділу 37-го Т-ва „Любов" в Елизабет, Н.Дж. помер 3-го грудня 1994 року на 72-му році життя. Нар. 1923 року в Гопвелл, Н.Дж. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дочку Анну Марію Маррі з мужем Ґікі мол., трьох синів: Михайла з дружиною, Джов і Тоні. Похорон відбувся 13-го грудня 1994 року на Rose Hill Cemetery, **в Лінден, Н.Дж.**

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Осадчук, секр.

ІВАН ГРИЦКОВЯН член УНС Відд. 304-го в Баффало, Н.Й. помер17-го листопада 1994 року на 85-му році життя. Нар. 22-го жовтня 1909 року в селі Береска в Польщі. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Марію (Томашевську), дочку Джін Лозинську, п'ятеро внуків і 4-го правнуків. Похорон відбувся 21-го листопада 1994 року на цвинтарі Мт. Олівет в Кенморе, Тавн оф Тонаванда, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Марія Гнатик, секр.

ГАЛИНА КОСТЮК член УНС Відд. 245-го Т-ва „Запорізька Січ" в Трентоні, Н.Дж., померла 24-го жовтня 1994 року на 92-му році життя. Нар. 1902 року в Білобережниці, Тернопіль, Україна. Членом УНС стала 1957 року. Залишила у смутку братанка Максима Полотнюка, та ближчу і дальшу родину в Україні, а в Трентоні Емілію Панасюк. Похорон відбувся 29-го жовня 1994 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Мартиненко, секр.

Стефа Марко член УНС Відд. 282-го в Кінґстоні, Па. помер 13-го листопада 1994 року на 51-му році життя. Нар. 22-го серпня 1943 року у Вікіс Берри, Па. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Джоанну, синів Стефана Филипа й Івана, сестру Джозефіну Сікору і племінника. Похорон відбувся 15-го листопада 1994 року на цвинтарі св. Марії в Даллас, Па.

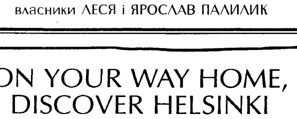
Вічна Йому Пам'ять!

Марія Болоскі, секр.

AMERICAN PHARMACY IN UKRAINE
АМЕРИКАНСЬКА АПТЕКА В УКРАЇНІ
Зручно, швидко і гарантовано ваші батьки, рідні чи знайомі одержать потрібні ліки в центральній аптеці м. Львова. Потрібний тільки ваш дзвінок.
LUBA INTERNATIONAL, INC.
CROSS ROADS PHARMACY
700 East Jersey Street, Elizabeth, New Jersey 07201
Tel./FAX (908) 354-3804 /PHARMACY • FAX (908) 354-1434
TEL. (212) 967-2539 / OFFICE
Приймаємо будь-які форми оплати

SOUTH RIVER TRAVEL SERVICE
95 MAIN STREET • SOUTH RIVER, NJ 08882
TEL: (908) 254-1783 • FAX (908) 254-5212
Наша агенція здійснює для вас такі послуги:
☆ Продаємо квитки на Україну:
Н.Й. — Київ — Н.Й. — $589
Н.Й. — Львів — Н.Й. — $689
☆ Оформляємо візи, запрошення та інші імміграційні послуги.
☆ Висилаємо пачки з доставкою додому через фірму „Міст".
☆ Передаємо та завіряємо документи.

ЛІКИ ДЛЯ ВАШОЇ РОДИНИ НА УКРАЇНІ
посилає
українська фірма
HERITAGE VILLAGE PHARMACY
Bazaar Bldg.
Southbury, CT 06488
Висилаємо ліки також по цілій Америці за найдешевшими цінами
Безплатний телефон
1-800-Rx UKRAINA
(1-800-798-5724)
власники ЛЕСЯ і ЯРОСЛАВ ПАЛИЛИК

ON YOUR WAY HOME, DISCOVER HELSINKI FOR ONLY $50*

When traveling on Finnair to and from the U.S. through Helsinki to other destinations in Russia, Ukraine, The Baltics, Europe or beyond, you can stop over in Helsinki for as little as $50 per person per night for a double room, including accommodation, breakfast and airport bus transfer to and from the hotel.
This offer is available at The Inter-Continental at $50 per person based on double occupancy (add $35 for single occupancy). One of the finest hotels in Finland, it is also conveniently located in the heart of Helsinki.
Take advantage of this unique offer to explore Helsinki and to get to know one of the cleanest, friendliest and most entertaining cities in Europe. Enjoy surprisingly affordable shopping, the thrill of a Finnish sauna, classic cuisine from East and West and nonstop nightlife.
For reservations and information, call your travel agent or Finnair at 800-950-5000.
FINLAND
Value. It's in our nature.
FINNAIR
*Hotel rates are subject to availability and valid for 1 to 3 nights for Finnair passengers traveling via Helsinki to other destinations. Rates are not available with any free or discounted tickets.

НОВИНА!
ВІДКРИЛАСЯ
НОВА АҐЕНЦІЯ І МІЖНАРОДНА КРАМНИЦЯ
ПРОПОНУЄМО РІЗНІ ВИДИ ПОСЛУГ:
◆ В Україну, Білорусь, Росію, Молдову та країни Прибалтики*:
- принимаємо замовлення на харчі з каталогу,
- висилаємо пачки кораблем та літаком,
- переводимо гроші (експрес 24 - 48 год.),
- доставляємо різну техніку (авта, фармерські машини, домашнє устаткування, та інші).
◆ Різного роду переклади нотаріяльно завірені.
◆ Авіаквитки по всіх країнах світу.
◆ Поміч в еміграційних справах.
◆ Реґістрацію і страхування автомобілів на українські, російські та інших країн права водія.
◆ Страхування апартаментів, та інші послуги.
*) Існують певні обмеження
Заходіть або телефонуйте:
MIRKA AGENCY & INTERNATIONAL GIFT SHOP
336 US Hwy 46 West
Budd Lake, N.J. 07828
Tel.: 201-691-8600
Fax: 201-691-8315
Ласкаво просимо!

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road 914-626-5641
Kerhonkson, New York 12446 FAX 914-626-4638
Чи ви є у пошуках за догідним приміщенням, де ви або ваші рідні могли б провести спокійно та безпечно пенсійні літа?
Якщо ви є членом УНСоюзу і в доброму здоров'ї для вашої вигоди ми вам пропонуємо!
❖ смачні харчі — 3 рази на день,
❖ всі послуги домашнього господарства,
❖ велика приватна кімната з лазничкою, телефон за додаткову оплату,
❖ спільна вітальня,
❖ поблизу Союзівки — пішком українська католицька церква Святої Трійці,
❖ шпиталь віддалений лиш 10 хвилин їзди автом,
❖ чудові поляни та свіже гірське повітря,
❖ місцева транспортація до крамниць,
❖ літні розваги,
❖ чудова нагода набути нових приятелів та зустріти давніх,
❖ без інвестиції грошей,
❖ тільки одна місячна оплата,
❖ вашу родину та приятелів завжди радо вітаємо, де одночасно можуть мати кімнату для перебування.
ПЛЯНУЙТЕ ВАШ ЗАСЛУЖЕНИЙ ВІДПОЧИНОК НА СОЮЗІВЦІ
ДЕ ВАШЕ ПОСТІЙНЕ ПЕРЕБУВАННЯ БУДЕ У РІДНОМУ ОТОЧЕННІ БЕЗПЕЧНЕ ТА БЕЗЖУРНЕ
У справі інформацій просимо тел.
УНСоюз (201) 451-2200

✻ SERVICE ✻
Українська фірма „КАРПАТИ"
Complete Building Renovations
Painting Brick, Pointing,
Painting Decoration, Tiles,
Roofing, Plumbing, Bathrooms,
Electric and Welding
Fully insured.
Tel. (718) 507-8738
Beeper (916) 644-5174

✻ REAL ESTATE ✻
Норт Порт Фльорида
The Village of Tropical Spring
(Селище тропічних джерел)
Кондомініюми з двома і трьома спальнями та двома лазничками. З гаражем. Поблизу відомих WARM MINERAL SPRINGS.
Телефонуйте до Елоіз Попович
на число 800-654-8017
або 813-423-8017

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
СВЕТЕРИ, ВОВНЯНІ ХУСТКИ, вишивані жіночі блюзочки, виш. обруси, подушки і т. п., кераміка, різьба в Арці — ДЕШЕВО

✻ ПРАЦЯ ✻

"TANIA'S RESTAURANT"
Пошукуємо жінки до праці в кухні та до ліплення вареників.
Тел. (201) 451-6189

ПОШУКУЄМО
жінку у віці до 45 років до опіки над малою дитиною і домашньої праці. Нічліг і харч включено.
(201) 283-0054

ПОШУКУЄМО
жінку до чищення бюр. Повинна мешкати в передмісті Чикаґо. Житло забезпечене. Платня до 400 дол. на тиждень.
Телефонувати:
1(708) 393-3369

3.16.03.95
ШУКАЄМО
жінку-українку для опіки над хлопчиком та легкої домашньої праці. Помешкання в дуже гарному місці. Харч включений. Телефонувати від год. 9-ої ранку до 5-ої по пол. Тел.:
1 (518) 668-4901.
Коли почуєте голос телефоністки, скажіть "ЕКСТЕНШЕН, ван, ван зіро пліз" (внутрішній телефон).

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻

УКРАЇНСЬКА РОДИНА Є ВЛАСНИКОМ
SENKO FUNERAL HOME
213-215 Bedford Avenue
Brooklyn, N.Y. 11211
1-718-388-4416
HEMPSTEAD FUNERAL-HOME
89 Peninsula Blvd.
Hempstead, N.Y. 11550
1-516-481-7460

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

Чи Ви знаєте, що УНСоюз уділяє своїм членам:
◆ Перші гіпотечні позички (мортґеджі) на купно власного дому
◆ На 1-3 родинні доми, де живе власник
◆ По доступних відсотках
Або, може Ви думаєте перефінансувати існуючу позичку.
Щоб довідатись більше про гіпотечні позички просимо Вас телефонувати на число:
(201) 451-2200 або
1 (800) 253-9862 (поза Н. Дж.)